

Det var på Capri

Det var paa Capri, jeg saa hende komme,
det var paa Capri, jeg saa, hun forsvandt!
Det hele skete, før Natten var omme, før
jeg fatted', om Synet var sandt.

Hun stod med eet som en Fe ved min side,
og hendes Mund var en yndig Rubin,
og med et Smil lod den stille mig vide
at den ønsked' det samme som min.

Himlen havde tændt sin Lygte,
Maanen løste Hjertet ud:
"Frøken, De er den, jeg søgte,
den, jeg tit har drømt, blev min Brud!"

Men hun fløj bort paa usynlige Vinger,
og med et Suk saa jeg, Grunden var den:
Hun bar en glat Ring af Guld paa sin Finger
Jeg ta'r aldrig til Capri igen.